

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26.03.2004, sp. zn. 18 Co 572/2003, ECLI:CZ:MSPH:2004:18.CO.572.2003.1

Číslo: 60/2005

Právní věta: Exekutor může zastupovat účastníka v nalézacím řízení (do vydání exekučního titulu) jen jako obecný zmocněnec podle ustanovení § 27 odst. 1 o. s. ř.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 26.03.2004

Spisová značka: 18 Co 572/2003

Číslo rozhodnutí: 60

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Řízení před soudem

Předpisy: § 27 odst. 1 o. s. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

O b v o d n í s o u d p r o P r a h u 6 u l o ž i l ž a l o v a n é r o z s u d k e m z e d n e 7 . 8 . 2 0 0 3 p o v i n n o s t z a p l a t i t ž a l o b c i č á s t k u 5 0 9 9 , 6 0 s 0 , 0 5 % ú r o k e m z p r o d l e n í o d 3 . 8 . 2 0 0 1 d o z a p l a c e n í , a t o d o t ř í d n ů o d p r á v n í m o c i r o z s u d k u . O n á k l a d e c h ř í z e n í r o z h o d l s o u d t a k , ž e ž a l o v a n é u l o ž i l p o v i n n o s t z a p l a t i t ž a l o b c i n a t u t o n á h r a d u 6 7 5 0 K č k r u k á m J U D r . H . Š . , d o t ř í d n ů o d p r á v n í m o c i r o z s u d k u .

Z odůvodnění tohoto rozhodnutí soudem prvního stupně vyplývá, že takto rozhodl soud na základě návrhu žalobce, ve kterém uvedl, že provedl pro žalovanou dle její objednávky ze dne 19. 7. 2001 dopravu písku, za kterou mu však ničeho nezaplatila.

Žalovaná se k žalobě nevyjádřila a k ústnímu jednání se nedostavila, byť byla řádně předvolána. K ústnímu jednání se omluvil žalobce i jeho zástupkyně. Dle § 101 odst. 3 o. s. ř. proto soud jednal v jejich nepřítomnosti.

Při svém rozhodování vycházel soud z obsahu spisu a z provedených listinných důkazů učinil zjištění, že na základě objednávky žalované žalobce žalované dne 19. 7. 2001 prodal a dopravil písek, za což jí vyfakturoval částku ve výši 5099,60 Kč. Soud uzavřel, že mezi účastníky byla uzavřena ústní kupní smlouva ve smyslu § 588 a násl. obč. zák. a žalované byla kupní cena vyfakturována s datem splatnosti 2. 8. 2001. Dlužnou částku však žalovaná neuhradila, čímž se dostala do prodlení. Soud prvního stupně proto žalobě v plném rozsahu vyhověl, a to včetně požadovaného příslušenství. O nákladech řízení rozhodl soud s odůvodněním, že procesně úspěšnému žalobci vznikly náklady za zaplacený soudní poplatek a za odměnu jeho zástupkyně, kterou soud stanovil dle vyhlášky č.

Proti tomuto rozhodnutí se však odvolala žalovaná. Ve svém odvolání zejména namítala, že sporná částka byla žalobci již uhrazena dne 27. 2. 2003. Žalobce proto neměl důvod žalovat a požadovat i úroky z prodlení. Uvedla dále, že žalobce žalované neposlal fakturu. Navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil.

Žalobce ve svém vyjádření k odvolání žalované poukazoval na skutečnost, že pohledávka byla žalovanou zaplacená dne 27. 2. 2003, avšak bez příslušenství. Žalovaná žalobci neuhradila ani náklady řízení. Neučinil žádný odvolací návrh.

M ě s t s k ý s o u d v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a to dle ustanovení § 212 a § 212a o. s. ř. Poté dospěl k závěru, že jsou dány podmínky pro částečnou změnu rozhodnutí pokud se týká žalované jistiny. Ohledně příslušenství pohledávky však neshledal podmínky ani pro potvrzení a ani pro změnu napadeného rozsudku. Zrušil rozhodnutí soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Z obsahu spisu vyplývá, že žaloba byla podána u soudu dne 18. 4. 2002 (nikoliv dne 18. 4. 2003, jak nesprávně uvedl soud prvního stupně).

Na základě změněného tvrzení žalobce, dle kterého byla jistina pohledávky po podání žaloby u soudu uhrazena, bylo teprve v průběhu odvolacího řízení nesporným tvrzením účastníků prokázáno, že částka 5099,60 Kč nebyla ke dni rozhodování soudu prvního stupně pohledávkou žalobce. K této nové důkazní situaci proto odvolací soud přihlédl, a to ve smyslu ustanovení § 205a odst. 1 písm. e) o. s. ř. Vzhledem k tomu, že žalobce ani po svém změněném tvrzení nevezal svoji žalobu částečně zpět, postupoval odvolací soud dle ustanovení § 220 odst. 1 o. s. ř. a rozsudek soudu prvního stupně změnil a ohledně částky 5099,60 Kč žalobu zamítl.

Pokud se týká příslušenství pohledávky, které žalobce požadoval ve výši 0,05 % od 3. 8. 2001 do zaplacení, nebyly shledány podmínky ani pro potvrzení a ani pro změnu napadeného rozsudku. Soud prvního stupně o příslušenství pohledávky rozhodoval na základě neúplného návrhu, ze kterého nevyplývají rozhodující skutečnosti týkající se žalovaného příslušenství, neboť není zřejmé, zda se žalobce domáhá smlouveného úroku či zákonného úroku z prodlení, zda se jedná o roční či denní sazbu úroku a zda byla mezi účastníky dohodnuta splatnost pohledávky a ke kterému datu.

Na základě výše uvedeného proto odvolací soud ohledně příslušenství pohledávky postupoval dle § 221 odst. 1 o. s. ř., napadený rozsudek v této části včetně nákladového akcesorického výroku zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Na soudu prvního stupně nyní bude, aby v intencích výše uvedeného názoru odvolacího soudu nejprve postupem dle § 43 o. s. ř. odstranil vady žaloby. Nedojde-li k odmítnutí podání, provede soud dokazování a o příslušenství pohledávky znovu rozhodne. V novém rozhodnutí rozhodne i o všech dosavadních nákladech řízení (§ 224 odst. 3 o. s. ř.).

K výroku o nákladech řízení odvolací soud považuje za nutné uvést, že soud prvního stupně nesprávně dovodil, že součástí náhrady nákladů řízení může být též odměna exekutora stanovená dle vyhlášky č. 484/2000 Sb. Exekutorka ve své plné moci sice uvedla, že žalobce zastupuje v rámci své další činnosti podle § 74 písm. a) zákona č. 120/2001 Sb., tento její údaj však správný není. Exekutor totiž může poskytovat účastníkům právní pomoc, ale dle výslovné dikce § 74 odst. 1 písm. a) zákona č. 120/2001 Sb. ve znění jeho novel (exekučního řádu) pouze až po vydání exekučního titulu a v souvislosti s jeho exekuční činností. Ani v rámci tzv. „další činnosti“ nemůže JUDr. H. Š. v postavení

exekutora zastupovat v soudních sporech v nalézacím řízení, tedy po vydání exekučního titulu. Veškerá tato další činnost exekutora, v důsledku které mu vzniká nárok na odměnu dle vyhlášky č. 484/2000 Sb. a č. 177/1996 Sb. (§ 16 prováděcí vyhlášky č. 330/2001 Sb.), je totiž taxativně uvedena v ustanovení § 74 a násl. exekučního řádu. Oprávnění k zastupování v nalézacím řízení však nelze pod žádné uvedené ustanovení exekučního řádu o další činnosti exekutora zahrnout. Nic však nebrání tomu, aby na základě udělené plné moci JUDr. H. Š. v daném řízení zastupovala žalobce podle ustanovení § 27 odst. 1 o. s. ř. (tedy jako obecná zmocněnkyně). V případě úspěchu účastníka zastoupeného exekutorem v nalézacím řízení však nelze tomuto účastníkovi přiznat právo na odměnu jeho zástupce dle vyhlášky č. 484/2000 Sb. a vyhlášky č. 177/1996 Sb.